

[Hans Nielsen.]

det jo Sæsonvarer, man fabrikkerer i Øjeblikket, og for det andet er den czekoslovakiske Skotøjsindustri, som jeg oplyste i Gaar. i Øjeblikket travlt beskæftiget med at erobre det tyske Marked. I de sidste Maaned er der importeret over 300 000 Par Sko og Støvler pr. Maaned til Tyskland. Tyskerne sætter jo nok en Stopper derfor inden ret lang Tid, og saa ved jeg ikke, hvor Czekosloakerne skal vende sig hen med deres 300 000 Par Sko og Støvler. Jeg er bange for, at de vil presse paa ved Grænsen her med samme Voldsomhed som tidligere, og saa gaar det vist ikke vor Skotøjsindustri saa godt, som det ærede Medlem ønsker, det skal gaa den.

Drachmann: Om begge de foreliggende Lovforslag gælder det, at vi Konservative kan give dem vor principielle Tilslutning, men at vi samtidig maa beklage, at de ikke allerede tidligere, nærmere bestemt i Foraaret, har set Dagens Lys. Thi saa sandt de begge har til Formaal, som allerede nævnt fra dette Sted, at værne og beskytte Forbrugerne, har den Omstændighed, at der ikke har været gennemført slige Foranstaltninger, sikkert bevirket store Tab for baade Produktion og Omsætning, men navnlig ogsaa store Ulykker og mange bitre Erfaringer for Forbrugerne. Det er et Forhold, jeg senere skal komme tilbage til, navnlig under Omtalen af Konfektionsforslaget.

I det hele er der jo om de foreliggende Forslag væsentligst tekniske Bemærkninger at gøre, og jeg skal ligesom den ærede Ordfører for Venstre hovedsagelig vente med disse til Udvalgsbehandlingen, hvor de jo har deres rigtige Plads; de hører neppe hjemme under en større Debat her i Tinget. Jeg vil blot sige med Hensyn til det første Forslag, Forslag til Lov vedrørende Fremstilling og Indførsel af Læder og Fodtøj, at vi maa henstille, at Kriteriet for, hvad der skal forstaas ved Læderbetygning, sættes ind i Loven, saaledes som Tilfældet er i Sverige. Jeg tror, at Uklarhed her kan komme til at hævne sig. Endvidere mener vi — og det er ganske vist afgørende —, at man maa se at komme til en Ordning — som altsaa bliver en Ændring i Forslaget —, hvorefter Import først tillades, naar den indsendte Prøve er godkendt, idet jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at hele Forslaget let kan blive grumme illusorisk, hvis først Vareimporten er herinde, og det er i alt Fald sagt mig, at man har visse Erfaringer fra den allerede

bestaaende Lov om Pap og Kunstlæder i Fodtøj, der burde afgive skræmmende Spor paa dette Omraade.

Indskydningsvis vil jeg bemærke, at jeg tror, at de Undersøgelser, der her skal gøres — med al Respekt for den fortræffelig ledede Statsprøveanstalt —, vilde det være nok saa godt at henlægge til Garveriforeningens Forsøgslaboratorium, der har bestaaet i mange Aar, og som har til Huse i Teknologisk Institut, idet de Garveanalyser, her er Tale om, er meget specielle og vanskelige at udføre, saaledes at den store Erfaring, man har her — den nævnte Forsøgsstation er europæisk anerkendt —, maa kunne udnyttes til Gavn for de Formaal, Lovforslaget omfatter. Men dette er selvfølgelig en Enkelthed, som jeg kun som indskudt Sætning fremdrager her.

Derimod er det mere vigtigt, hvad jeg mener om selve Gyldigheden for Lovforslaget, nemlig, at den Frist, der er sat, til den 1. Maj 1929, vil blive for kort. Det maa staa klart, at skal den danske Produktion opfylde de Krav, som Lovforslaget stiller, og stiller med Rette for at sikre en høj Standard, en høj Kvalitet, maa der vistnok ret gennemgribende Omlægninger til baade i Teknik og navnlig i Produktionsmetoder, og jeg synes ikke, det vil være forsvarligt at paalægge Industrien og maaske heller ikke Handelen slige — ikke Byrder, men nye Forskrifter, give dem nye Veje, hvis man ikke samtidig forlænger Tiden, saaledes at de har Sikkerhed for, at den Ordning kommer til at bestaa i alt Fald i nogen Tid. Der er ikke Tvivl om, at Erfaringerne vil blive saa gode, at en Fornyelse af denne Lov er den ventede Udgang, selv om den kun faar en kort Varighed. Men for at være paa den sikre Side tror jeg dog, man maa gøre den Indrømmelse at lade Gyldighedstiden for Lovforslaget være noget længere, fordi selve Omlægningen, som jeg antydede før, baade den tekniske og den industrielle, nødvendigvis maa blive gennemgribende. De øvrige Bemærkninger, jeg har til dette Lovforslag, er af en saa teknisk Art, at jeg, som nævnt før, venter med dem til Udvalgsbehandlingen, hvor vi fra vor Side vil have forskellige Ting at fremføre.

Jeg vender mig derfor til Ordføreren for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, og vil gerne anstille nogle Betragtninger i Anledning af de Udtalelser, han fremsatte. Det er jo rigtigt, at der her er Tale om deciderede Forbrugerhensyn, og det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem gjorde gældende, at de sidste 20—30 Aar har set en Ændring med Hensyn